

Mál nr. 343/2018**M og
vátryggingafélagið V v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda A****Ágreiningur um bótaskyldu er skófla af vinnuvél féll á rist starfsmanns.****Gögn.**

Málskot, móttakið 1.11.2018, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 15.11.2018, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 20. mars 2018 var M að vinna við að þrifa Bobcat vinnuvél í eigu A með háþrýstisprautu. Hann mun hafa stillt skóflu framan á vélinni í 1,5 m hæð svo unnt væri að þrifa undir bómu og örmum hennar, en slökkt hafi verið á henni og hún mannlaus. Um það leyti sem M var að ljúka verkinu mun skóflan hafa fallið af vélinni og lent á rist vinstri fótar M, sem við það hafi brotnað illa. M kallaði á fyrirsvarsmann A sem ók honum á sjúkrahús þar sem hann hafi þurft að gangast undir aðgerðir 20. mars og 9. apríl 2018 vegna brotsins.

Lögregla var ekki kvödd á vettvang og slysið mun ekki hafa verið tilkynnt Vinnueftirliti ríkisins.

M kveður starfsmann þann sem notaði tækið áður en hann var látinn þrifa það, hafa láðst að tryggja að skóflan væri nægilega fest á tækið þegar hann hafði lokið notkun þess. Telur M líklegra en ekki að vélin sjálf, sem hafi verið nýleg, hafi verið í lagi en frágangur af hálfu starfsmanns hafi ekki verið forsvaranlegur. Af þessum sökum hefur M krafist bóta úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Af hálfu V er mótmælt framburði M um tildrög slyssins. Daginn áður hafi rekstrarstjóri A verið að vinna á tækinu við fylla í holur á vegi og við þá vinnu hefði ekki verið mögulegt að skóflan hafi verið ólæst eða búnaðurinn í ólagi. Rekstrarstjórinn fullyrði að skóflan hafi verið í lás og í lægstu stöðu eftir notkunina daginn fyrir slysið. Verkstjóri M hafi komið að honum um 15 mínútum áður en slysið varð og þá hafi vélin enn verið ógangsett á sama stað og skóflan niðri á sama stað og rekstrarstjórinn skildi við hana daginn áður. Þegar rekstrarstjórinn hafi komið að eftir slysið hafði vélin verið færð, bóman uppi og skóflusætinu hafði verið hallað fram. Vélin hafi verið rúmlega árgömul og læsingarbúnaðurinn hafi verið í fullkomnu lagi og ekkert hafi verið átt við hann eftir slysið. Með vísan til þessa hefur V hafnað bótaskyldu úr ábyrgðartryggingu A.

Álit.

Eins og fyrr getur var slysið ekki tilkynnt Vinnueftirlitinu. Samkvæmt 1. mgr. 79. gr. laga nr. 46/1980 um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum skal atvinnurekandi án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Með því að þessarar lagaskyldu var ekki gætt af hálfu A, og með vísan til fjölmargra dómafordæma, verður að leggja frásögn M til grundvallar varðandi tildrög slyssins og annað sem óljóst kann að vera og þýðingu getur haft varðandi ábyrgð A á slysinu nema A sýni fram á hið gagnstæða. M telur að skófla vinnuvélarinnar hafi ekki verið fest með nægilegum hætti þegar hann vann við þrif vélarinnar og það hafi verið ástæða þess að hún féll af vélinni. Frágangur vélarinnar að þessu leyti var óforsvaranlegur af hálfu starfsmanns A. Ekki hefur verið sýnt fram á með viðhlítandi hætti samkvæmt gögnum málsins að tildrög slyssins hafi verið á annan veg. Af því leiðir að A ber skaðabótaábyrgð á líkamstjóni M. Ekki er efni til að skerða rétt M til bóta vegna stórkostlegs gáleysis af hans hálfu, sbr. 23. gr. a skaðabótalaga nr. 50/1993 með síðari breytingum. M á því rétt á óskertum bótum úr ábyrgðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á rétt á óskertum bóttum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 29. nóvember 2018.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögm.

Jón Magnússon lögm.